

Tato disertační práce se souhrnně zabývá problematikou keltských (galatských) kmenů na území Malé Asie. Její jednotlivé části se zaměřují zejména na následující témata:

1. Historie keltských kmenů na území Malé Asie; zprávy antických autorů, vztahující se ke Keltům (Galatům); pronikání Keltů na Balkánský poloostrov a do Řecka; vznik galatského státu; boje mezi helénistickými panovníky a Galaty; otázky kultu, společnosti a politického uspořádání; městská centra Galatů; zánik galatského panství a asimilace Galatů.

2. Archeologické doklady přítomnosti keltských/galatských kmenů ve střední Anatolii; jednotlivé typy archeologických nálezů.

3. Reflexe přítomnosti keltských/galatských kmenů a s nimi spojených historických událostí v helénistickém figurálním umění; sochařství, toreutika, terakota.

4. Vyhodnocení a interpretace.

Keltské kmeny se začaly na Balkánském poloostrově objevovat již v poslední třetině 4. stol. a v raném 3. stol. př. Kr. a mezi lety 279 až 277 př. Kr. zde dokonce vznikl keltský státní útvar s hlavním městem Tylis (Tylisské království). Současně pronikli Keltové do Řecka, kde se v roce 278 př. Kr. neblaze proslavili v souvislosti s ohrožením posvátného okrsku v Delfách. Po této události se část keltských družin posunula v reakci na vyzvání bithýnského panovníka Nikoméda směrem k Hellespontu, poněvadž Níkomédés zamýšlel využít jejich služeb ve svých dynastických sporech. Keltská přítomnost na území Malé Asie však znamenala trvalou hrozbu pro toto území.

V roce 275/4 př. Kr. nebo o málo později byli Keltové poraženi Antiochem I., který byl v této souvislosti maloasijskými řeky označován jako „Sotér“ (spasitel). Ačkoli Galatům byla vykázána sídla v severovýchodní Frýgii, přesto však jejich tlupy nadále ohrožovaly okolní kmeny svými nájezdy. Galatové byli sice poraženi ve dvou bitvách (230 a 228 př. Kr.) Attalem I., avšak nové boje se rozhořely opět za Eumena II. Až teprve po těchto bojích dochází k utlumení galatských nájezdů.